

lange overgangsperioder osv., men alt i alt synes vi, det er helt fint, og jeg er enig med SF's ordfører i, at der var mange flere kemikalier, der burde igennem en tilsvarende procedure.

Så er det en skam, at vi skal ødelægge den gode stemning ved at diskutere hjemler til miljøministeren i forlængelse af Bichel-rapporten, som jo er en stærk kommentar til den pesticid-handlingsplan, som vi jo ikke har haft lejlighed til at drøfte her i Folketingssalen. Vi får selvfølgelig nok lejlighed til at drøfte den uofficielt i udvalget og andre steder, men det er nu, vi har lejligheden, og jeg synes, det er yderst beklageligt.

Kristeligt Folkeparti bakker Bichel-rapporten op, som den er. Vi synes, det er flot, at man kunne nå frem til de resultater, som bygger på, at der skal rimelig tid til. Og det er jo dér, ministeren først og fremmest forsynder sig i dette lovforslag, ved at det faktisk skal ske i løbet af 2 vækstår. Der er jo ikke tale om 3 år, selv om jeg kan godt tælle 1, 2, 3 eller år 00, 01, 02, men kendsgerningen er jo, at markplanen for det første år allerede er lavet rundtomkring i landbruget, og man kan ikke lave ret meget om på den behandling, markerne skal have, hvis der skal komme et bare nogenlunde fornuftigt resultat ud af det. Derfor er der reelt kun tale om 2 år.

Derudover er der jo i Bichel-rapporten tale om, at der skal opbygges viden, der skal forskes, der skal indføres nye metoder, man skal øve sig i nye sædskiftemodeller, der skal måske ligefrem nye maskiner til og rækkebehandling i forskellige afgrøder osv. osv. Derfor kan vi ikke sige, at man de første 3 år skal nå 25-30 pct. af det, man skal nå på 10 år. Det kan man slet ikke, og forslaget går faktisk endda videre.

I den her såkaldt frivillige plan lægges der f.eks. op til, at man skal reducere behandlingshyppigheden fra, så vidt jeg husker, 2,4 eller 2,5 til 2,0 i år 2000. For det første kan det ikke lade sig gøre inden for den tid, hvis de midler, der omtales, skal have tid til at virke, og for det andet må vi også erkende, at man ikke kan aflæse behandlingshyppighed over et par år. Det har vi erfaring for fra de år, der hidtil er gået, hvor den trods alt er reduceret fra, så vidt jeg husker, 3,7 til de her 2,4-2,5, og det dækker over en hel masse svingninger over årene. Det har noget at gøre med, at Vorherre ikke giver os helt stabilt vejr hele tiden. Så det er virkelig svært at gøre på den måde.

Der står så flot her – den gule lampe lyser allerede – at planen bygger på frivillighed og videnforøgelse. Det er et par gode virkemidler. De skal bare have lidt mere tid, så er vi helt med på dem. Det kan bare ikke lade sig gøre på så kort tid.

Så er der endvidere det med, at der skal udlægges sprøjtefri randzoner. Dér mener vi, at landbruget skal have kompensation for den slags, og der er også en form for kompensation, idet det foreslås, at man skal betjene sig af braklægningsordningen, altså under arealstøtteordningen. Så vidt jeg ved, kan man slet ikke det. Braklægningsarealer skal have visse størrelser, visse bredder osv. Så der skal simpelt hen ske en ændring – og den skal vi have aftalt med EU, tror jeg – for at man kan lave det på den måde. Så det kan i hvert fald heller ikke lade sig gøre inden for det par år, der er til rådighed.

Så er der endelig det med at fjerne dispensationsmuligheder for forbudte grundvandstruende pesticider, og at afviklingsfristen for disse skal reduceres. Det kunne vi også godt ønske, men disse produkter bruges jo typisk til ganske små afgrøder og specielt til bær og frugt.

Jeg har for nylig fået et svar fra ministeren på et spørgsmål, jeg stillede om, hvorvidt man havde de pesticider til rådighed, som skulle til for, at man kunne have bærplantager i Danmark, og ministeren bekræftede, at der kunne gives dispensationer. Men jeg må sige til ministeren, at der er forskel på etårige afgrøder, som man har i almindeligt landbrug og ved kornavl, og så bær- og frugtplantager, hvor man bliver nødt til at kunne disponere over en årrække. Man kan jo ikke tilplante en frugtplantage og så være bange for, at de midler, der er en betingelse for, at det kan lade sig gøre at avle frugt i Danmark, bliver udfaset det følgende år.

Hvad er så alternativet? Det er, at vi ikke dyrker frugt og grønt i Danmark, men køber noget i Sydeuropa, der er sprøjtet.

Bichel-rapporten siger jo også så udmærket, at vi indtager ca. 1 pct. af det acceptable indtag af pesticider igennem vores fødevarer og drikkevand. Af den beskedne ene procent – som selvfølgelig ikke bør være så meget, men 1 pct. er meget beskedent – kommer de to tredjedele fra importeret frugt og grønt. Denne del vil stige, hvis denne rapport gennemføres.

Jeg synes, det er yderst beklageligt, og jeg vil meget gerne have, at vi får mere tid til at drøfte disse ting.